

SPIS TREŚCI

I. CZĘŚĆ OPISOWA

1. Przedmiot, cel i zakres opracowania, podstawa prawna. Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązania z innymi dokumentami
2. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy
3. Przeznaczenie terenu w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz dotychczasowe zagospodarowanie i użytkowanie
4. Skrócona charakterystyka geograficzna i środowiskowa obszaru opracowania na podstawie opracowania ekofizjograficznego i materiałów źródłowych
5. Obszary i obiekty podlegające ochronie oraz proponowane do objęcia taką ochroną a także tereny o szczególnych wartościach przyrodniczych i walorach krajobrazowych
6. Stan środowiska, jego zasoby, odporność na degradację i zdolność do regeneracji oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu
7. Analiza i ocena skutków dla środowiska, które mogą wynikać z realizacji projektowanego przeznaczenia terenu, w tym skutki wpływu na walory przyrodnicze i krajobrazowe obszarów występujących w zasięgu oddziaływania przedmiotowej zmiany planu zagospodarowania przestrzennego, rozwiązania ochronne
8. Problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody
9. Przewidywane znaczące oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru
10. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska uwzględnione podczas opracowania dokumentu
11. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko
12. Rozwiązania alternatywne
13. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania
14. Podsumowanie i streszczenie
15. Bibliografia

II. ZAŁĄCZNIKI GRAFICZNE

1. PRZEDMIOT, CEL I ZAKRES OPRACOWANIA, PODSTAWA PRAWNA. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI

Celem sporządzenia niniejszego planu miejscowego jest ustalenie przeznaczenia oraz zasad zagospodarowania dla terenu położonego w Szczyrku, w rejonie ul. Kampingowej i ul. Granicznej. Projekt planu opracowywany jest na podstawie uchwały o przystąpieniu (Uchwała Nr XLIII/268/2017 Rady Miejskiej w Szczyrku z dnia 16 sierpnia 2017 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu Miasta Szczyrk obejmującego tereny w rejonie ul. Kampingowej i ul. Granicznej) i zachowuje zgodność z przeznaczeniem ustalonym w ramach studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk.

Realizacja planu ma na celu głównie umożliwienie realizacji gminnej inwestycji – parkingu wraz z infrastrukturą, służącego obsłudze funkcji rekreacyjno-sportowej, stanowiącej główny cel strategii rozwoju Szczyrku.

Pilna realizacja parkingu służyć ma zabezpieczeniu potrzeb osób przyjeżdżających samochodami do Szczyrku i chcących skorzystać z infrastruktury, głównie narciarskiej. Powyższa lokalizacja od strony głównego wjazdu do miasta od wschodu (kierunek: Bielsko-Biała) pozwoli na udrożnienie ruchu komunikacyjnego w dalszych odcinkach dróg.

Teren objęty projektem zmiany planu miejscowego zajmuje powierzchnię 3,6 ha.

W okresie prac nad niniejszą prognozą nie było przepisów prawnych w sprawie szczegółowych warunków, jakim powinna odpowiadać prognoza oddziaływania na środowisko oraz metod ich sporządzania.

W niniejszej prognozie sporządzonej dla opracowywanego projektu planu uwzględniono wymagania wynikające z obowiązujących przepisów a przede wszystkim z art. 51 ust.2 oraz art. 52 ust 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2017r. poz.1405 z późn. zm.), ze szczególnym uwzględnieniem wymagań określonych w uzgodnieniach zakresu i szczegółowości prognozy, które zostały zawarte w pismach:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach (pismo z dnia 19.10.2017r. znak: WOOŚ.411.267.2017.MG),
- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Bielsku-Białej (pismo z dnia 23.10.2017r. znak: ONS/ZNS/522/65/12P/2017).

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Niniejsza prognoza jest wynikiem wielopłaszczyznowych analiz i szacowań zagadnień określonych w obowiązujących przepisach szczególnych na tle istniejących uwarunkowań ekofizjograficznych ze szczegółowością odpowiednią do tworzonego dokumentu. Sporządzając ją korzystano z dostępnych dokumentów i materiałów źródłowych sporządzonych przez specjalistów z wielu odrębnych dziedzin. Zaliczono tutaj tego typu dokumenty jak: polityki i strategie rozwoju, ekspertyzy, programy ochrony, ekofizjografie, wyniki badań monitoringowych stanu środowiska itp. Wykorzystano także doświadczenie zawodowe oraz obserwacje przeprowadzone podczas wizji w terenie.

3. PRZEZNACZENIE TERENU W MIEJSCOWYM PLANIE ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ DOTYCHCZASOWE ZAGOSPODAROWANIE I UŻYTKOWANIE

Dotychczasowe zagospodarowanie i użytkowanie terenu

Teren planu to obszar dotychczas zainwestowany. Przeważającą część stanowi stary kamping. Część wschodnia to stacja transformatorowa a niewielki fragment stanowi istniejąca zabudowa mieszkalna. Teren położony jest bezpośrednio przy drodze gminnej (ul. Graniczna). Obecnie znaczna część porośnięta jest zielenią, stanowiącą samosiejki.

Teren stanowi w przewadze własność gminy, która prowadzi działania w celu pozyskania go w całości.

Teren objęty projektem zmiany planu miejscowego zajmuje powierzchnię 3,6 ha.

Przeznaczenie w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk teren objęty projektem planu miejscowego położony jest w obszarze zasięgu terenów budowlanych i wskazanych pod zabudowę i planowanych pod zabudowę wg. miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk z roku 1994 / obszarów trwale zabudowanych o funkcjach mieszkaniowo – usługowych, wyznaczonych do adaptacji i rozbudowy.

To równocześnie teren gruntów rolnych zabudowanych oraz wskazanych pod zabudowę.

Plan nie narusza zapisów obowiązującego studium.

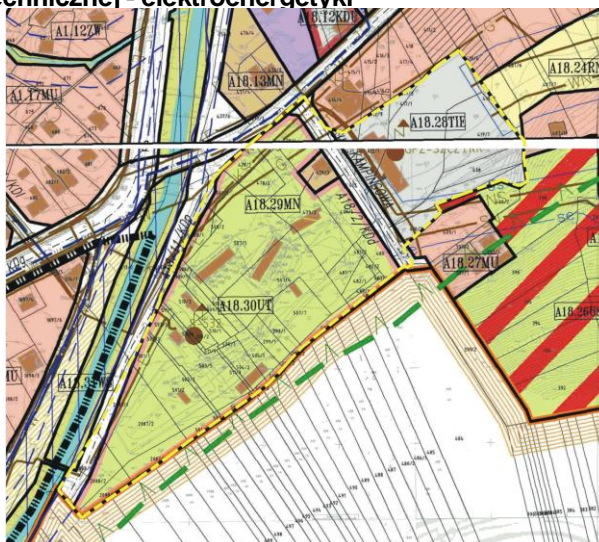
LEGENDA STUDIUM

	GRANICA OBSZARU OBJĘTEGO PLANEM
	GRUNTY ROLNE ZABUDOWANE B-R, B-L, B-Ps
	GRUNTY ROLNE ZABUDOWANE WG INWENTARYZACJI I ANALIZY MAPY ZASADNICZEJ
	GRUNTY ROLNE NIEZABUDOWANE WSKAZANE POD ZABUDOWĘ
	GRUNTY ROLNE WSKAZANE DO ZMIANY SPOSOBU UŻYTKOWANIA
	TERENY KOMUNIKACYJNE – DROGI ORAZ INNE TERENY KOMUNIKACYJNE W TYM PARKINGI
	ZASIĘG TERENÓW BUDOWLANYCH I WSKAZANYCH POD ZABUDOWĘ I PLANOWANYCH POD ZABUDOWĘ WG MIEJSKOWEGO PLANU OGÓLNEGO ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA SZCZYRK Z ROKU 1994
	OBSZARY TRWALE ZABUDOWANE O FUNKCJACH MIESZKANIOWO-USŁUGOWYCH WYZNACZONE DO ADAPTACJI I ROZBUDOWY
	OBSZARY NIEZABUDOWANE WSKAZANE W STUDIUM POD ZABUDOWĘ MIESZKANIOWO-USŁUGOWĄ

Przeznaczenie w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego

W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk, obejmującym swym zasięgiem tereny położone w granicach administracyjnych miasta (Uchwała Rady Miejskiej w Szczyrku nr XXXIX/226/2006 z dnia 5 kwietnia 2006 r.) teren objęty projektem planu miejscowego położony jest w jednostkach planu oznaczonych symbolami:

- A18.30UT – tereny zabudowy usługowej: zakwaterowanie turystyczne, schroniska, baczówki, kempingi, biwaki,
- A18.29MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej
- A18.28TIE – tereny infrastruktury technicznej - elektroenergetyki

Obszar objęty planem położony jest w ramach ww. planu obowiązującego w jednostce strukturalnej A

– to dominujące założenie pasmowe o zmiennej głębokości, skupione wokół doliny rzeki Żylicy i podstawowego układu komunikacyjnego, a także zespoły zabudowy grupowej i pasmowej w rejonach: Orlego Gniazda, Soliska, Czynnej -rejon ul. Zwalisko (cyt. mpzp).

Przeznaczenie terenu w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Realizacja planu ma na celu umożliwienie realizacji gminnej inwestycji – parkingu wraz z infrastrukturą (w tym dworzec autobusowy, gastronomia, handel), służącego obsłudze intensywnie rozwijających się obecnie funkcji rekreacyjno-sportowych Szczyrku.

Parking planuje się zrealizować jako obiekt czteropoziomowy o łącznej liczbie miejsc parkingowych ok. 1500. Istnieje możliwość wzbogacenia funkcji obiektu o dworzec autobusowy. Funkcjom podstawowym towarzyszyć będą usługi gastronomii i handlu.

Parking ma służyć zabezpieczeniu potrzeb osób przyjeżdżających samochodami do Szczyrku i chcących skorzystać z infrastruktury, głównie narciarskiej. Powyższa lokalizacja od strony głównego wjazdu do miasta od wschodu (kierunek: Bielsko-Biała) pozwoli na udrożnienie ruchu komunikacyjnego w dalszych odcinkach dróg, obsługiwanych docelowo przez transport publiczny (w sezonie zimowym skibusy).

Dodatkowymi funkcjami terenu, objętymi granicami ww. planu miejscowego są: infrastruktura techniczna (punkt rozdzielczy elektroenergetyczny), zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna oraz komunikacja. Poniżej załączono procentowy bilans terenu.

To teren obecnie w przewadze gminny.

Plan wyznacza w ramach § 15 do § 19:

teren zabudowy mieszkaniowej z usługami oznaczony na rysunku planu symbolem **MN/U 01**, o przeznaczeniu:

- 1) podstawowym: zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna;
- 2) dopuszczalnym:
 - a) usługi służące obsłudze ruchu turystycznego,
 - b) obiekty usług gastronomii,
 - c) budynki pomocnicze,
 - d) budynki garażowe, gospodarcze, garażowo – gospodarcze,
 - e) dojścia, dojazdy, miejsca postojowe, place manewrowe,
 - f) zieleń urządzona,
 - g) sieci, obiekty, urządzenia infrastruktury technicznej;

Zasady zabudowy i zagospodarowania terenu

- 1) minimalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,001,
- 2) maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 1,2,
- 3) maksymalna powierzchnia zabudowy: 45% powierzchni działki budowlanej,
- 4) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 35% powierzchni działki budowlanej,
- 5) maksymalna wysokość zabudowy:
 - a) budynków mieszkalnych i usługowych: 12 m,
 - b) budynków pomocniczych, garażowych, gospodarczych, garażowo-gospodarczych: 5 m;
- 6) geometria dachów: dachy dwuspadowe lub wielospadowe o kącie nachylenia połaci dachowych od 25° do 55°.

teren infrastruktury technicznej - elektroenergetycznej, oznaczony na rysunku planu symbolem **IT 01**, o przeznaczeniu:

- 1) podstawowym: Główny Punkt Zasilający;
- 2) dopuszczalnym:
 - a) garaże, budynki gospodarcze, budynki pomocnicze,
 - b) dojścia, dojazdy, miejsca postojowe, place manewrowe,
 - c) zieleń urządzona, izolacyjna,
 - d) inne sieci, obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej;

Zasady zabudowy i zagospodarowania terenu:

- 1) minimalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,001,
- 2) maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,7,
- 3) maksymalna powierzchnia zabudowy: 70% powierzchni działki budowlanej,
- 4) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 10% powierzchni działki budowlanej,
- 5) maksymalna wysokość zabudowy: 6 m.
- 6) geometria dachów: dachy płaskie, dwuspadowe lub wielospadowe o kącie nachylenia połaci dachowych do 45°.

teren parkingu, oznaczony na rysunku planu symbolem **KS 01**, o przeznaczeniu:

- 1) podstawowym:

- a) parking,
- b) centrum przesiadkowe komunikacji indywidualnej i publicznej, w tym obiekty dworca autobusowego;
- 2) dopuszczalnym:
 - a) zabudowa usługowa,
 - b) obiekty zaplecza technicznego, socjalnego, administracyjnego,
 - c) zieleń urządzona, izolacyjna,
 - d) dojścia, dojazdy, place manewrowe,
 - e) sieci, obiekty i urządzenia infrastruktury technicznej;

Zasady zabudowy i zagospodarowania terenu:

- 1) minimalny wskaźnik intensywności zabudowy: 0,001,
- 2) maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy: 2,8,
- 3) maksymalna powierzchnia zabudowy: 70% powierzchni działki budowlanej,
- 4) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 10% powierzchni działki budowlanej,
- 5) maksymalna wysokość zabudowy: 20 m,
- 6) geometra dachów: dachy płaskie, dwu lub wielospadowe o kącie nachylenia połaci dachowych do 55°,
- 7) nieprzekraczalna linia zabudowy – zgodnie z rysunkiem planu,
- 8) realizacja przeznaczenia wymienionego w ust. 1 pkt. 2 lit. a, b z zachowaniem proporcji, tak, aby suma powierzchni zabudowy ww. przeznaczenia nie stanowiła więcej niż 20% sumy powierzchni zabudowy wszystkich obiektów na działce budowlanej,
- 9) dopuszcza się możliwość kształtowania miejsc parkingowych w formie parkingu wielopoziomowego,
- 10) zakaz lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży większej niż 2000 m².

teren drogi publicznej - klasy dojazdowej, oznaczony na rysunku planu symbolem **KDD 01** o przeznaczeniu:

- 1) podstawowym: droga publiczna klasy dojazdowej;
- 2) dopuszczalnym:
 - a) ciągi piesze, ścieżki rowerowe,
 - b) place manewrowe,
 - c) zieleń urządzona, ozdobna, izolacyjna,
 - d) sieci, urządzenia infrastruktury technicznej;

Zasady zabudowy i zagospodarowania terenu: szerokość w liniach rozgraniczających – zgodnie z rysunkiem planu.

teren ciągu pieszego, oznaczony na rysunku planu symbolem **KDP 01**, o przeznaczeniu:

- 1) podstawowym: ciąg pieszy;
- 2) dopuszczalnym:
 - a) zieleń urządzona, ozdobna,
 - b) tereny komunikacji rowerowej,
 - c) sieci, urządzenia infrastruktury technicznej;

Zasady zabudowy i zagospodarowania terenu: szerokość w liniach rozgraniczających – zgodnie z rysunkiem planu.

Bilans form przeznaczenia terenu:

FORMA PRZEZNACZENIA TERENU	POW. [ok. w %]
KDP, KDD	11,5
KS (parking)	63,9
MN/U	1,1
IT	23,5

Poza wyżej wymienionymi funkcjami w projekcie planu ustalono:

- zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
- zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
- zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
- wymagania dotyczące potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
- granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych,
- zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej,
- szczegółowe warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy,
- szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym.

Wiele z nich jest przytaczanych w dalszej części niniejszej prognozy.

4. SKRÓCONA CHARAKTERYSTYKA GEOGRAFICZNA I ŚRODOWISKOWA OBSZARU OPRACOWANIA NA PODSTAWIE OPRACOWANIA EKOFIZJOGRAFICZNEGO I MATERIAŁÓW ŹRÓDŁOWYCH

Położenie

Miasto Szczyrk położone jest w dolinie rzeki Żylicy, w południowej części woj. śląskiego, w powiecie bielskim – ok. 15 km na południe od Bielska-Białej i 17 km od Żywca.

Szczyrk sąsiaduje z gminami Bielsko-Biała, Brenna, Buczkowice, Lipowa, Wilkowice oraz Wiśla.

Powierzchnia miasta wynosi 39,1 km², przy długości ok. 8 km w ramach doliny rzeki Żylica.

Obszar objęty planem miejscowym ma pow. ok. 3,6 ha i jest położony w dolinie potoku Żylica, na wschodnich krańcach miasta (przy ul. Granicznej) w odległości ok. 300 od gminy Buczkowice.

Geomorfologia i geologia

Miasto i Gmina Szczyrk położona jest w obrębie utworów fliszu karpackiego (piaskowce i łupki z dodatkiem zlepieńców, margli i wapieni). W części S-W i W miasta zalegają piaskowce godulskie wieku kredowego, w części E miasta leżą piaskowce krośnieńskie.

W dolinie rzeki Żylicy, w pasie o szerokości 200 – 300 m, koncentrują się utwory żwirowo – piaszczyste.

Beskid Śląski ma charakter jednolitej wyspy górskiej o wyrównanych liniach grzbietów, o wysokościach dochodzących do 1200 m. Charakteryzuje się dużą zwartością i masywnością bloków skalnych, zbudowanych z piaskowców godulskich i istebniańskich (w części północnej) oraz magurskich (w części południowej). Na północy ten wał górski obniża się wysokim progiem ku Pogórzcu Śląskiemu.

Obecnie na rzeźbę wpływ mają: proces nadbudowywania dolin rzecznych przez osady powodziowe, procesy wietrzenia, głównie chemicznego, procesy osuwania, spelzowania i splukiwania stoków. Erozja w górach ma najistotniejszy wpływ na obecnie przebiegające procesy rzeźbotwórcze oraz ma przełożenie w postaci akumulacji materiału na przedpolu. W obrębie dolin i na stokach powszechnym jest spelzowanie pokrywy zwietrzelinowej oraz ruchy osuwiskowe.

W Beskidzie Śląskim występują wychodnie skalne i jaskinie, w tym największe jaskinie fliszu karpackiego. W obszarze gminy Szczyrk znajduje się 5 udokumentowanych jaskiń: Pajęczna, w Jaworzynie, „u Jakubca”, Lodowa, „Ali Baby” w Klimczoku.

Na terenie miasta Szczyrk występują obszary o niekorzystnych warunkach geologiczno-inżynierskich, na których występują zjawiska geodynamiczne zwane ruchami masowymi ziemi. Występują tu liczne osuwiska czynne, ustabilizowane i nieczynne oraz sąsiadująco - obszary predysponowane do wystąpienia ruchów masowych.

Obszar planu jest wizualnie prawie płaski, posiada jednak ogólny spadek w kierunku północnym, ku korytu potoku Żylica. Położony jest na wysokości od ok. 482 m.n.p.m. (na S) do ok. 477 m.n.p.m. (na N).

Obszar nie jest zagrożony występowaniem ruchów masowych.

Hydrogeologia

Poziom wód przedczwartorzędowych związany jest z godulskimi warstwami piaskowców i występuje w porach i szczelinach. Warstwy godulskie zasilane są infiltracyjnie. Wodonośność tych utworów jest duża.

Wody czwartorzędowe związane są z osadami żwirowo – piaszczystymi o dużej miąższości w dolinie Żylicy.

Położenie Szczyrku w obrębie LZWP (wg Kleczkowskiego)

Zgodnie z „Mapą obszarów głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP) w Polsce wymagających szczególnej ochrony w skali 1: 500 000” pod red. A.S Kleczkowskiego na terenie miasta

Szczyrk ma swój zasięg **kredowy LZWP nr 348 – Zbiornik Godula (Beskid Śląski), dawniej GZWP**. To zbiornik o powierzchni ok. 370km², który posiada wydajność potencjalną otworu studziennego powyżej 70 m³/h, wydajność ujęcia powyżej 10 000 m³/d, przewodność powyżej 10 m²/h oraz jakość wody I klasy. Zbiornik należy do fliszowych, o charakterze szczelinowo-porowym ośrodka. Dominują w nim wody wodorowęglanowo-siarczanowo-wapniowo-magnezowe o wysokiej jakości.

Szczyrk znajduje się w granicach Jednolitej Części Wód Podziemnych (JCWPd) nr 158. Należy ona do rejonu wodnego Górnej Wisły i obejmuje zlewnie samej Wisły oraz Soły. Wody podziemne są zasilane głównie poprzez infiltrację opadów atmosferycznych.

Obszar planu jest położony w granicach Lokalnego Zbiornika Wód Podziemnych (LZWP) „Zbiornik Godula – Beskid Śląski”.

Hydrologia

Obszar gminy Szczyrk znajduje się w zlewisku Morza Północnego, w dorzeczu rzeki Wisła, jej prawobrzeżnego dopływu – Soły. To region wodny Górnej Wisły, znajdujący się w zarządzie RZGW Kraków. Główną rzeką jest Żylica z wieloma dopływami. Głównymi z nich są potoki: Biła, Malinów, Czarna.

Obszar planu położony jest w bezpośrednim sąsiedztwie koryta potoku Żylica, granicząc z nim od zachodu. Obszar nie jest położony w obrębie wyznaczonych terenów zalewowych ani w terenach zagrożonych podtopieniami, co można stwierdzić na podstawie „Studium określające granice obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią dla terenów nieobwałowanych w zlewni Soły” (2004r.), sporządzonego przez RZGW Kraków.

Charakterystyka urbanistyczno-kulturowa

Teren planu to obszar dotychczas zainwestowany. Przeważającą część stanowi stary kamping. Część wschodnia to stacja transformatorowa. Teren położony jest bezpośrednio przy drodze gminnej (ul. Graniczna). Obecnie znaczna część porośnięta jest zielenią, stanowiącą samosiejki.

W obszarze planu nie znajdują się żadne zabytków.

Charakterystyka przyrodnicza

Zieleń w obszarze planu, to zieleń głównie naturalna, na którą składają się m.in. brzozy, jesiony, olchy, świerki, sosny. W nieznacznej części to przydomowa zieleń urządzona.

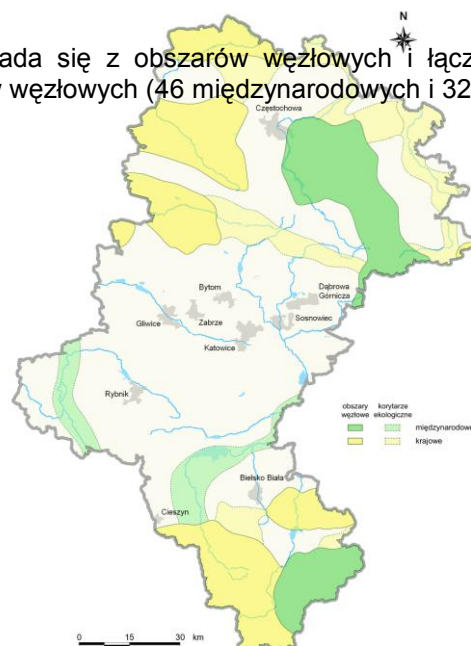
Od południa graniczą z obszarem lasy, objęte ochroną w postaci Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego.

Powiązania przyrodnicze

Istotną funkcję pełnią tzw. korytarze ekologiczne, którym jest w przypadku Szczyrku dolina rzeczna Żylicy oraz jej dopływów. Umożliwia one funkcjonowanie istotnych powiązań ekologicznych.

Obszar planu położony jest w bezpośrednim sąsiedztwie koryta potoku Żylica, granicząc z nim od zachodu.

Sieć ECONET-POLSKA pokrywa 46% kraju. Składa się z obszarów węzłowych i łączących je korytarze ekologiczne. Wyznaczono ogółem 78 obszarów węzłowych (46 międzynarodowych i 32 krajowe) i 110 korytarzy ekologicznych.

Szczyrk położony jest w obrębie **węzła ekologicznego o znaczeniu krajowym (ECONET) – 29K – obszar Beskidu Śląskiego.**

Lasy Beskidu Śląskiego stanowią biocentrum rangi ponadregionalnej.

„Projekt korytarzy ekologicznych łączących europejską sieć Natura 2000 w Polsce”, wykonany w ramach programu PHARE w 2005r. i zaktualizowany w 2011r. zakłada położenie obszaru Beskidu Śląskiego w ramach jednego z Korytarzy Głównych – Korytarza Południowego.

W ramach opracowanego w 2007r. w Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska opracowania „Korytarze ekologiczne w województwie śląskim - koncepcja do planu zagospodarowania przestrzennego województwa – etap I” podkreślono wielką istotę korytarzy ekologicznych jako naturalnych łączników jednostek przestrzennych krajobrazu, umożliwiających przebieg procesów biologicznych oraz spójność sieci siedlisk.

Zidentyfikowano i wyznaczono korytarze ekologiczne i przystanki pośrednie, we wprowadzonym podziale na: ichtiologiczne, herpetologiczne, ornitologiczne oraz teriologiczne – łącznie 62 korytarze i przystanki pośrednie o znaczeniu ponadregionalnym i 55 o znaczeniu regionalnym. Podziału dokonano na podstawie obserwacji wybranych gatunków wskaźnikowych. Dokonano licznych waloryzacji, w tym waloryzacji ornitologicznej akwenów województwa śląskiego.

Szczyrk położony jest w obrębie korytarzy ekologicznych i obszarów węzłowych:

- **korytarza herpetologicznego o znaczeniu ponadregionalnym „Zachodnio-Karpackiego”** – obejmującego Beskid Śląski, Beskid Żywiecki i Beskid Mały. Zasadniają go wszystkie gatunki krajowych płazów. Z punktu widzenia migracji- najistotniejszym jest piętro pogórza (300 do 700 m.n.p.m.),
- **obszaru węzłowego teriologicznego dla dużych ssaków drapieżnych i kopytnych „Beskid Śląski”**. Obszar objęty jest formą ochrony – „Parkiem Krajobrazowym Beskidu Śląskiego”, częściowo obszarem Natura 2000. Występuje w nim wilk, dzik, jeleń, sarna, pojawiają się niedźwiedzie i rysie. Na wnioskowanym obszarze znajdują się przystanki pośrednie (obszary węzłowe), czyli obszary, które stanowią potencjałe siedliska dla populacji ssaków kopytnych i drapieżnych (były zasiedlone w przeszłości lub posiadają sprzyjające uwarunkowania przyrodnicze). Obecnie występuje tu stała niewielka populacja wilka. Pojawiają się tu także pojedyncze migrujące niedźwiedzie brunatne i rysie, nie tworzą tu jednak stałej populacji. Obszar ten jest chroniony jako Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego, znaczny fragment włączono również w sieć obszarów chronionych NATURA 2000.
- **korytarza ornitologicznego „Lasy Beskidu Śląsko-Żywieckiego”**. Obejmuje lasy polskie i obniżenia dolin, łącząc się z tymi w Czechach i na Słowacji. Przeloty głównych frakcji ptaków odbywają się dolinami Wisły, Olzy, Soły (w tym Jezioro Żywieckie) i Koszarawy. Ptaki omijają grzbiety górskie, wybierając obniżenia terenu (w tym dolinne) i przełęcze.
- **korytarza ichtiologicznego,**
- **korytarza chiropterologicznego.**

Obszar inwestycji objęty jest korytarzami ekologicznymi.

Znajduje się w obrębie ostoi CORINE i ma tu przebieg korytarza ponadregionalny Lasy Beskidu Śląsko-Żywieckiego.

WZ korytarzy wyznaczonych w ramach ww. opracowania „Korytarze ekologiczne w województwie śląskim...” obszar planu jest położony w:

- **obszar węzłowy teriologiczny dla dużych ssaków drapieżnych i kopytnych „Beskid Śląski”,**
- **korytarza ornitologicznego „Lasy Beskidu Śląsko-Żywieckiego”**
- **korytarza ichtiologicznego,**
- **korytarza chiropterologicznego.**

Przedmiotowa, planowana inwestycja, może częściowo przecinać te szlaki. Jednak istotnym jest fakt, że obszar ten był już dotychczas zainwestowanym, głównie poprzez funkcję kempingu, rozdzielczej stacji transformatorowej (zachowana) oraz zabudowy mieszkaniowej.

5. OBSZARY I OBIEKTY PODLEGAJĄCE OCHRONIE ORAZ PROPONOWANE DO OBJĘCIA TAKĄ OCHRONĄ A TAKŻE TERENY O SZCZEGÓLNYCH WARTOŚCIACH PRZYRODNICZYCH I WALORACH KRAJOBRAZOWYCH

OBSZAR OBJĘTY PROJEKTEM PLANU JEST POŁOŻONY W OBRĘBIE OBSZARU PRAWNIE CHRONIONEGO – OTULINY PARKU KRAJOBRAZOWEGO BESKIDU ŚLĄSKIEGO.

POZOSTAŁE, NAJBLIŻEJ POŁOŻONE OBSZARY CHRONIONE (poza granicami planu):

- **Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego – graniczący bezpośrednio od południowego-wschodu.**

Powołany rozporządzeniem Wojewody Bielskiego nr 10/98 z dnia 16 czerwca 1998 r. powierzchnia 38620 ha (w tym 2440 ha w obszarze miasta) obejmuje obszar gmin: Bielsko-Biała, Brenna, Buczkowice, Golezów, Istebna, Jaworze, Lipowa, Milówka, Radziechowy-Wieprz, Szczyrk, Ustroń, Węgierska Górka, Wilkowice, Wisła. Otulina Parku obejmuje powierzchnię 22285 ha (w tym 860 ha w obszarze miasta), której zadaniem jest zachowanie harmonijnego krajobrazu oraz zabezpieczenie Parku przed szkodliwym

oddziaływaniem czynników zewnętrznych. Obszar objęto ochroną ze względu na szczególne wartości przyrodnicze, krajobrazowe i kulturowe Beskidu Śląskiego oraz zachowanie, popularyzację i upowszechnienie tych wartości w warunkach racjonalnego gospodarowania.

• **Obszar Specjalnej Ochrony Siedlisk „Beskid Śląski” PLH240005 – położony w odległości min. 1,85 km na południe oraz ok. 2,8 km na północny-zachód.**

„Beskid Śląski” PLH240005 położony jest w masywie Beskidu Śląskiego, z niewielkimi fragmentami w obrębie Pogórza Śląskiego i w Kotlinie Żywieckiej. Trzon obszaru tworzą dwa pasma górskie, Stożka i Czantorii oraz Baraniej Góry, zbudowane głównie z piaskowca godulskiego. Występuje tu szereg malowniczych form skalnych, takich jak progi i wodospady w dolinach potoków, liczne formy skałkowe i różnorodne formy osuwiskowe powierzchniowe i podziemne. Ma duże znaczenie dla zachowania bioróżnorodności. Zidentyfikowano tu 17 typów siedlisk z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. Wśród nich jednymi z cenniejszych są zachowane fragmenty lasów o charakterze naturalnym – na terenie Bielska-Białej są to lasy w dolinie Wapienicy w Zespole Przyrodniczo - Krajobrazowym Dolina Wapienicy. Tutaj, w północnej części Beskidu Śląskiego (ze względu na: chłodny i wilgotny klimat, dużą ilość opadów, strome pokryte rumoszem skalnym stoki) rozwijają się dość licznie lasy jaworowe z mieszańczą trwałą *Lunario-Aceretum* (9180). Znacznym zróżnicowaniem wyróżnia się także roślinność nieleśna, w tym szczególnie interesujące są murawy kserotermiczne.

Ponadto stwierdzono tu 21 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Jest to ostoja fauny typowej dla puszczy karpackiej. Na obszarze tym odnaleziono też liczne stanowiska rzadkich i zagrożonych roślin oraz bezkręgowców. Jest tu jedno z 4 stanowisk tojadu morawskiego w Polsce i jeden z 4 rejonów występowania tocji karpackiej.

Pozostałe obiekty chronione (pomniki przyrody) oraz obszary chronione położone są w znacznej odległości od granic planu miejscowego.

Równocześnie obowiązuje ochrona gatunkowa roślin i zwierząt, wynikająca z przepisów odrębnych.

6. STAN ŚRODOWISKA, JEGO ZASOBY, ODPORNOŚĆ NA DEGRADACJĘ I ZDOLNOŚĆ DO REGENERACJI

Stan czystości środowiska jest przedmiotem stałych badań prowadzonych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, realizowanego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach. Badania te prowadzone są w ustalonych punktach, zgodnie z opracowanymi w poszczególnych latach „Programami Państwowego Monitoringu Środowiska dla województwa śląskiego”.

Z wyników zamieszczonych w publikacjach Biblioteki Monitoringu Środowiska (np. „Stan środowiska w województwie śląskim w 2015 roku” Biblioteka Monitoringu Środowiska, Katowice 2016r.) wynika, że województwo śląskie od wielu lat należy do regionów Polski o największej emisji zanieczyszczeń pyłowych i gazowych z zakładów szczególnie uciążliwych dla czystości powietrza.

Materiałem o charakterze źródłowym i uzupełniającym jest „Opracowanie ekofizjograficzne Miasta Szczyrk”, sierpień 2017 r. Zamieszczone w ww. opracowaniach dane zweryfikowano o ustalenia z bieżących wizji w terenie objętym projektem planu oraz nowe zagadnienia wynikające m.in. z otrzymanych wniosków i zmian prawnych.

W części kartograficznej niniejszego opracowania zamieszczono mapy analityczne i syntetyczne dotyczące uwarunkowań ekofizjograficznych obszaru objętego projektem planu zagospodarowania przestrzennego.

Najbardziej istotne elementy środowiska na obszarze objętym projektem planu zagospodarowania przestrzennego:

1. Obszar opracowania zajmuje powierzchnię 3,6 ha i zlokalizowany jest we wschodniej części Szczyrku, przy granicy z gminą Buczkowice, bezpośrednio przy drodze gminnej. To teren zainwestowany, głównie poprzez dawny kamping i stację transformatorową.
2. W granicach planu nie znajdują się pomniki przyrody. Obszar jest położony w granicach otuliny Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, poza innymi formami ochrony.
3. Obszar planu położony jest bezpośrednio przy korycie rzeki Żylicy, która stanowi lokalny korytarz ekologiczny.
4. Teren objęty zmianą planu nie znajduje się w zasięgu zagrożenia wodą powodziową. Nie jest zagrożony podtopieniami.
5. Teren objęty zmianą planu znajduje się w zasięgu Lokalnego Zbiornika Wód Podziemnych „Beskid Śląski”.
6. W obszarze zmiany planu i jego sąsiedztwie nie występują tereny zagrożone osuwaniem się mas ziemnych.
7. W zmiany planu i jego sąsiedztwie nie wykazano udokumentowanych surowców mineralnych.

Stan elementów środowiska wg. wyników badań monitoringowych stanu środowiska dla gminy Szczyrk:

Stan czystości powietrza

Stan czystości powietrza

Ocena jakości powietrza jest dokonywana przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach w ramach państwowego monitoringu środowiska przy zastosowaniu różnorodnych metod pomiarowych. Wykorzystywane są wyniki badań prowadzone przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska, Wojewódzką Stację Sanitarno-Epidemiologiczną, Ośrodek Badań i Kontroli Środowiska oraz instytuty naukowo-badawcze.

Klasy stref i wymagane działania w zależności od poziomów stężeń zanieczyszczeń

Poziomy stężenie	Klasa strefy
Jeżeli stężenia zanieczyszczenia na jej terenie nie przekraczały odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych, poziomów celów długoterminowych	A
Jeżeli stężenia zanieczyszczenia na jej terenie przekraczały poziomy dopuszczalne lub docelowe powiększone o margines tolerancji, w przypadku gdy ten margines jest określony	C
Jeżeli stężenia ozonu w powietrzu na jej terenie nie przekraczały poziomu celu długoterminowego	D1
Jeżeli stężenia ozonu na jej terenie przekraczały poziom celu długoterminowego	D2

Roczne oceny jakości powietrza przedstawiają klasyfikację w oparciu o przyjęte kryteria - dopuszczalny poziom substancji w powietrzu oraz poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji. Wskazują obszary i przyczyny przekroczeń wartości kryterialnych oraz określają poziomy stężeń występujące na tych obszarach. Oceny dokonywane są z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ochronę roślin.

Gmina Szczyrk położona jest w „strefie śląskiej” (kod strefy PL.2405). Podstawę klasyfikacji stref stanowią (zgodnie z art. 89 ustawy Prawo ochrony środowiska) dopuszczalne poziomy substancji w powietrzu oraz poziomy dopuszczalne powiększone o margines tolerancji z dozwolonymi przypadkami przekroczeń, poziomy docelowe oraz poziomy celów długoterminowych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ochronę roślin, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz.U.2012, poz.1031).

W ocenie za rok 2015 lista zanieczyszczeń pod kątem spełnienia kryteriów określonych w celu ochrony zdrowia objęła: benzen, dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, tlenek węgla, ozon, pył zawieszony PM10, pył zawieszony PM2,5, arsen, benzo(a)piren, ołów, kadm oraz nikiel. Do zanieczyszczeń, które uwzględniono w ocenie ze względu na ochronę roślin należały: dwutlenek siarki, tlenki azotu oraz ozon.

W ramach „Czternastej rocznej oceny jakości powietrza w województwie śląskim obejmującej 2015 r.” zakwalifikowano „strefę śląską” wg. kryterium ochrony zdrowia do klasy C - w obszarze przekroczeń poziomów dopuszczalnych ze względu na ponadnormatywne zanieczyszczenie pyłem zawieszonym PM(10), PM(2,5) oraz benzo- α -pirenem i ozonem. Natomiast do klasy A z uwagi na występujące poziomy: dwutlenku azotu, dwutlenku siarki, benzenu, ołowiu, arsenu, kadmu, niklu i tlenku węgla.

Najbliżej położona stacją pomiarową w ramach państwowego monitoringu jest stacja w Żywcu.

Z uwagi na ponadnormatywne zanieczyszczenie powietrza w województwie śląskim od wielu lat są realizowane programy ochrony powietrza. Ostatni z nich pn. *Program ochrony powietrza dla terenu województwa śląskiego mającego na celu osiągnięcie poziomów dopuszczalnych substancji w powietrzu oraz pułapu stężenia ekspozycji* (przyjęty Uchwałą Nr IV/57/3/2014 Sejmiku Województwa Śląskiego z dnia 17 listopada 2014 roku) skupia się na ochronie zdrowia mieszkańców województwa śląskiego przed szkodliwym oddziaływaniem ponadnormatywnie zanieczyszczonego powietrza. W poszczególnych strefach określa jakość powietrza i ustala środki naprawcze do realizacji przez różne podmioty. Gmina Lipowa zalicza się do „strefy śląskiej”.

Obowiązki prezydentów miast aglomeracji górno- śląskiej i aglomeracji rybnicko-jastrzębskiej, Bielska-Białej, i Częstochowy oraz burmistrzów, i wójtów miast oraz gmin strefy śląskiej to m.in.:

- realizacja działania związanego z ograniczaniem emisji z urządzeń o małej mocy (do 1 MW), w ramach systemu zachęt finansowych do wymiany systemów grzewczych,
- wymiana ogrzewania węglowego w obiektach użyteczności publicznej,
- kontrola gospodarstw domowych, zgodnie z aktualnymi przepisami,
- kontrole przestrzegania zakazu spalania odpadów w urządzeniach grzewczych i na otwartych przestrzeniach.

Ograniczenie emisji zanieczyszczeń do powietrza można uzyskać także przez zastąpienie rozwiązań wysokoemisyjnych energią pozyskaną w oparciu o źródła energii odnawialnej (tzw. OZE).

Bardzo ważną rolę w aspekcie czystości powietrza atmosferycznego odgrywa system przewietrzania. Zachowanie korytarzy przepływu powietrza jakimi są min. tereny zieleni przyczynia się do poprawy czystości powietrza.

Na poziom zanieczyszczenia powietrza w gminie Szczyrk oddziałuje głównie emisja zanieczyszczeń z indywidualnych gospodarstw domowych.

Stan czystości wód powierzchniowych

Obowiązek badania i oceny jakości wód powierzchniowych w ramach PMS wynika z art. 155a ust.2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz.U. z roku 2015 poz. 469 z późniejszymi zmianami), przy czym zgodnie z ust. 3 tego artykułu badania jakości wód powierzchniowych w zakresie elementów fizykochemicznych, chemicznych i biologicznych należą do kompetencji WIOŚ.

W roku 2015 pomiarami objęto 129 punktów.

Wody powierzchniowe obszaru zmiany planu zaliczane są do **Jednolitych Części Wód Powierzchniowych JCWP RW200062132749 Żylca**. Ww. JCWP uznano za część silnie zmienioną. Jej stan ocenia się jako dobry. Jest niezagrażona nieosiągnięciem celów RDW.

Wody podziemne

Wody podziemne z obszaru zmiany planu zaliczane są do **Jednolitej Części Wód Podziemnych JCWPd Nr GW2200158**. Jej stan ilościowy i chemiczny ocenia się jako dobry. Jest niezagrażona nieosiągnięciem dobrego stanu ilościowego jak i chemicznego.

Klimat akustyczny środowiska

W ostatnich kilku latach poprzedzających niniejsze opracowanie, nie wykonywano pomiarów hałasu w gminie Szczyrk i okolicy.

Dla oceny hałasów w środowisku jest wykorzystywana znormalizowana charakterystyka „A”. Jej zastosowanie odzwierciedla się w określeniu: „poziom dźwięku A wyrażony w decybelach”. Większość hałasów w środowisku charakteryzuje się nieustaloną wartością poziomu w czasie (poziom zmienny w czasie). Do oceny tego typu zjawisk akustycznych wprowadzono szereg wskaźników. Do najważniejszych z nich należy poziom równoważny (ekwiwalentny). Poziom równoważny w większości krajów świata jest stosowany do oceny jakości akustycznej środowiska.

Jeżeli teren można zaliczyć do kilku rodzajów ww. terenów, uznaje się, że dopuszczalne poziomy hałasu powinny być ustalone jak dla przeważającego rodzaju terenu.

Z art. 114 ustawy – Prawo ochrony środowiska wynika obowiązek zróżnicowania w planie zagospodarowania przestrzennego funkcji terenów, które pozwoli na ustalenie obowiązujących standardów akustycznych wynikających z art.113 ww. ustawy.

Zgodnie z przepisami art. 112a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. rozróżniamy wskaźniki hałasu:

1) wskaźniki hałasu mające zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony środowiska przed hałasem:

- a) LDWN - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich dób w roku, z uwzględnieniem pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 18⁰⁰), pory wieczoru (rozumianej jako przedział czasu od godz. 18⁰⁰ do godz. 22⁰⁰) oraz pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰),
- b) LN - długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku (rozumianych jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰);

2) wskaźniki hałasu mające zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby:

- a) LAeq D - równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰),
- b) LAeq N - równoważny poziom dźwięku A dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰).

Kryteria oceny i wartości dopuszczalne poziomu dźwięku na terenach akustycznie chronionych o określonym charakterze zagospodarowania zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14.06.2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku oraz w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 01.10.2012r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Wartości dopuszczalne dla hałasu od dróg, linii kolejowych oraz pozostałych obiektów i działalności będącej źródłem hałasu określono w tabelach poniżej.

W tabelach poniżej przedstawiono:

- tabela 1 – dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, przeloty i lądowania statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami LAeq D i LAeq N, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby.
- tabela 2 (w rozporządzeniu – tabela nr 3) - dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, przeloty i lądowania statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami LDWN i LN, które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

Tabela 1

L.p.	PRZEZNACZENIE TERENU	DOPUSZCZALNY POZIOM HAŁASU [dB /A/]			
		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem	
		LAeq D Przedział czasu odniesienia 16 godzinom	LAeq N Przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	LAeq D Przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	LAeq N Przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a. strefa ochronna „A” uzdrowiska b. tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a. tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b. tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży c. tereny domów opieki społecznej d. tereny szpitali w miastach	61	56	50	40
3	a. tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b. tereny zabudowy zagrodowej c. tereny rekreacyjno - wypoczynkowe d. tereny mieszkaniowo - usługowe	65	56	55	45
4	a. tereny w strefie śródmiejskiej miast pow. 100tys. mieszkańców	68	60	55	45

Tabela 2

L.p.	PRZEZNACZENIE TERENU	DOPUSZCZALNY POZIOM HAŁASU [dB /A/]			
		Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem	
		LDWN Przedział czasu odniesienia równy wszystkiemu dobom w roku	LN Przedział czasu odniesienia równy wszystkiemu porom nocy	LDWN Przedział czasu odniesienia równy wszystkiemu dobom w roku	LN Przedział czasu odniesienia równy wszystkiemu porom nocy
1	a. strefa ochronna „A” uzdrowiska b. tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a. tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b. tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży c. tereny domów opieki społecznej d. tereny szpitali w miastach	64	59	50	40
3	a. tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b. tereny zabudowy zagrodowej c. tereny rekreacyjno - wypoczynkowe d. tereny mieszkaniowo - usługowe	68	59	55	45
4	a. tereny w strefie śródmiejskiej miast pow. 100tys. mieszkańców	70	65	55	45

Krajobraz i zabytki

Krajobraz jest dobrem wspólnym i wspólnym dorobkiem ludzkości, jego jakość świadczy o prowadzonej gospodarce człowieka - jest więc taki jak ludzie, którzy go tworzą. Ogromny wpływ krajobrazu na jakość życia oraz psychikę człowieka został już dostrzeżony, czego konsekwencją jest opracowanie dokumentów mówiących o potrzebie jego ochrony i odpowiedniego kształtowania. Jednym z nich jest Europejska Konwencja Krajobrazowa sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000.

Rzeczpospolita Polska podpisała w dniu 21.12.2001r. i ratyfikowała w dniu 27.09.2004r. Europejską Konwencję Krajobrazową. Wg tego dokumentu krajobraz oznacza obszar, którego charakter jest wynikiem działania i interakcji czynników przyrodniczych i ludzkich. Krajobraz i jego jakość wpływają m.in. na relacje społeczne, rozwój gospodarczy i kulturowy, co sprawia, że krajobraz jest kluczowym elementem dobrobytu całości społeczeństwa oraz jednostek.

W konwencji został określony wpływ krajobrazu na poszczególne dziedziny życia:

- przyczynia się do tworzenia kultur lokalnych oraz jest on podstawowym komponentem europejskiego dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, przyczyniając się do dobrobytu ludzi i konsolidacji tożsamości,
- pełni ważną rolę w publicznych zainteresowaniach dziedzinami kultury, ekologii i sprawami społecznymi oraz stanowi on zasób sprzyjający działalności gospodarczej,
- jest ważną częścią jakości życia ludzi zamieszkujących wszędzie.

W ocenie stanu istniejącego – analizowany obszar nie należy do terenów cennych krajobrazowo i widokowo.

Na terenie objętym planem nie występują obiekty ujęte w spisie Gminnej Ewidencji Zabytków oraz inne zabytki i dobra kultury podlegające ochronie prawnej.

Jakość życia i zdrowie ludności

Substancje zanieczyszczające środowisko w bardzo różny sposób oddziałują na zdrowie ludności.

Badania środowiska są prowadzone m.in. w ramach systemu badań monitoringowych, które w województwie śląskim przeprowadza i publikuje Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach. Wyniki ostatnich badań monitoringowych środowiska wykonanych w obszarze województwa śląskiego zostały opisane w raporcie pn. *Stan środowiska w województwie śląskim w 2015 roku*.

Nadzór i badania środowiska w zakresie higieny sanitarnej wykonuje Wojewódzka Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna w Katowicach z oddziałami powiatowymi.

Jak wykazują badania monitoringowe, w gminie Lipowa może występować zanieczyszczenie powietrza.

Substancje zanieczyszczające w bardzo różny sposób oddziałują na zdrowie ludności, np. :

- dwutlenek siarki powoduje uszkodzenie dróg oddechowych,
- tlenki azotu działają drażniąco na płuca, obniżają ciśnienie krwi, rozszerzają naczynia krwionośne, powodują zwyrodnienie mięśnia sercowego,
- pył zawieszony jest nośnikiem szeregu zanieczyszczeń min. metali ciężkich, benzopirenów, ołów stanowi bardzo silną truciznę, powoduje zmiany w układzie nerwowym, krwionośnym, kostnym,
- kadm oddziałuje niekorzystnie na układ oddechowy, nerwowy, przewód pokarmowy, wątrobę, nerki.

Należy uwzględnić, że aby spowodować drastyczne, negatywne skutki w zdrowiu ludzi, powyższe zanieczyszczenia muszą występować w środowisku w bardzo wysokich stężeniach lub przez znaczny okres czasu.

Z punktu widzenia ochrony zdrowia i życia, na etapie planowania przestrzennego szczególnie ważne są ewentualne ograniczenia funkcji terenów, wynikające np. z kumulacji zagrożeń środowiska, a także potencjalnych możliwości wystąpienia oddziaływań znaczących, przede wszystkim takich, których nie da się ograniczyć środkami technicznymi.

Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące

Głównymi źródłami promieniowania niejonizującego w środowisku są: elektromagnetyczne linie napowietrzne wysokiego napięcia, stacje radiowe i telewizyjne, łączność radiowa, w tym CB radio, radiotelefony i telefonia komórkowa, stacje radiolokacji i radionawigacji.

Znaczenie tego oddziaływania w ostatnich latach rośnie. Powodowane jest to przez rozwój radiokomunikacji oraz powstawanie coraz większej liczby stacji nadawczych radiowych i telewizyjnych. Dodatkowymi źródłami promieniowania niejonizującego są stacje bazowe telefonii komórkowych, systemów przywoławczych, radiotelefonicznych, alarmowych, komputerowych, itp., pokrywających coraz większą siecią obszary dużych skupisk ludności. Rozwój źródeł pól elektromagnetycznych powoduje zarówno ogólny wzrost poziomu tła promieniowania elektromagnetycznego w środowisku, jak też zwiększenie na mapie kraju liczby miejsc o podwyższonym poziomie natężenia promieniowania. Należy jednak zauważyć, że wzrost poziomu tła elektromagnetycznego nie zwiększa jak dotychczas zagrożeń środowiska i ludności.

Poziom promieniowania w tle pozostaje wielokrotnie niższy od natężeń, przy których możliwe jest jakiegokolwiek szkodliwe oddziaływanie na organizm ludzki. Nie dotyczy to jednak pól elektromagnetycznych w bezpośrednim otoczeniu wszelkiego rodzaju stacji nadawczych, które lokalnie w odległościach zależnych od mocy i konstrukcji stacji mogą posiadać natężenie o poziomie uznawanym za aktywne pod względem biologicznym. Może to mieć miejsce również w przypadkach nakładania się oddziaływań kilku źródeł.

Zagrożenie promieniowaniem niejonizującym może być stosunkowo łatwo wyeliminowane lub ograniczone pod warunkiem zapewnienia odpowiedniej separacji przestrzennej człowieka od pól przekraczających określone wartości graniczne.

W przepisach obowiązujących w Polsce wprowadzono wartości graniczne odnoszące się do obszarów, w których przebywanie ludności jest zabronione oraz obszarów, w których zabronione jest sytuowanie budownictwa mieszkalnego i specjalnego, dopuszcza się natomiast okresowe przebywanie ludności. Przy ustalaniu tych wartości uwzględniono stosunkowo duży margines bezpieczeństwa, dzięki czemu poziomy krajowe są obecnie wielokrotnie niższe od analogicznych poziomów przyjmowanych w różnych krajach europejskich. Uważa się, że przyjęty w Polsce duży margines bezpieczeństwa zapewnia wystarczającą ochronę ludności przed polami elektromagnetycznymi.

Skutki oddziaływania elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego na organizmy żywe nie są jeszcze w pełni rozpoznane. Dotychczas uzyskane wyniki badań wykazały, że oddziaływanie to zależy przede wszystkim od częstotliwości fal, ich polaryzacji i cech organizmu. Pochłonięta przez organizm energia fali jest przetwarzana na inne formy energii. Poddawanie organizmu człowieka długotrwałemu i nadmiernemu wpływowi elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego o częstotliwościach wywołujących w komórkach efekty termiczne, powoduje zmiany i dolegliwości w narządzie wzroku, w układzie nerwowym, sercowo-naczyniowym, hormonalnym, w krwi, szpiku kostnym oraz w innych narządach.

Skutków oddziaływania elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego na inne elementy środowiska dotychczas nie zaobserwowano. Natomiast źródła promieniowania mogą w istotny sposób zmienić krajobraz.

W gminie Szczyrk nie badano poziomu PEM w 2016r. ani w latach wcześniejszych.

Odporność środowiska na degradację i zdolność do regeneracji

Pod pojęciem odporności środowiska przyrodniczego najczęściej rozumie się taką progową wartość parametrów otoczenia systemu przyrodniczego, przy której system ten nie zmienia się lub zmiany są odwracalne po ustaniu zakłócenia.

Proces destrukcji przyrody przez człowieka zapoczątkowany został różnymi formami eksploatacji zasobów przyrody, w efekcie których postępowało przekształcanie jej struktury. W wyniku urbanizacji następowała całkowita eliminacja dzikiej przyrody z miejsc zasiedlanych przez człowieka oraz jej fragmentaryzacja. Najpóźniej pojawiły się różnego typu zanieczyszczenia. Czynniki antropopresji oddziałują negatywnie na komponenty abiotyczne i biotyczne oraz strukturę i funkcjonowanie systemu przyrodniczego.

Ocena odporności środowiska przyrodniczego na destrukcję jest bardzo skomplikowana i trudna. System przyrodniczy posiada zdolność utrzymania lub odtwarzania swej struktury i funkcji w warunkach zmian zewnętrznych. Jednakże w przypadku wprowadzenia czynników degradujących, zdolnych do naruszenia mechanizmów homeostatycznych, następuje załamanie równowagi ekologicznej. Zazwyczaj człowiek nie jest w stanie określić poziomu natężenia sił niszczących, przy którym to załamanie nastąpi. Stwierdza to dopiero po reakcji przyrody.

Zdolność do regeneracji posiadają przede wszystkim komponenty biotyczne, a spośród abiotycznych – hydrosfera i klimat (pozostałe nie są odnawialne). Regeneracja przyrody odbywa się dzięki procesowi sukcesji i rozprzestrzeniania się gatunków. Z danych literaturowych wynika, że środowisko przyrodnicze województwa śląskiego nadal odznacza się zdolnością do regeneracji.

W odniesieniu do obszaru objętego przedmiotowym projektem planu zagospodarowania przestrzennego można powiedzieć, iż w niniejszym terenie – przeznaczonym głównie dla realizacji wielopoziomowego parkingu publicznego, najbardziej narażonymi na degradację będą wody podziemne. Ważnym elementem chroniącym powinno być odpowiednie odprowadzenie i oczyszczenie wód opadowych i roztopowych, spływających z powierzchni utwardzonych i dachu – wynikające z przepisów odrębnych.

Potencjalne zmiany środowiska w przypadku braku realizacji projektu

Realizacja ustaleń planu w postaci zmiany przeznaczenia objętego nim obszaru, stanowić będzie, pilne do realizacji, zadanie własne gminy i służyć ma zabezpieczeniu potrzeb osób przyjeżdżających samochodami do Szczyrku i chcących skorzystać z infrastruktury, głównie narciarskiej. Powyższa lokalizacja od strony głównego wjazdu do miasta od wschodu (kierunek: Bielsko-Biała) pozwoli na udrożnienie ruchu komunikacyjnego. Realizacja parkingu będzie sprzyjać właściwemu funkcjonowaniu gminy oraz realizacji powierzonych ustawowo zadań.

W przypadku braku planu brak będzie możliwości realizacji ww. inwestycji w tym dogodnym pod względem komunikacyjnym terenie. Cały ruch samochodowy będzie się musiał odbywać, jak dotychczas, w obrębie całego miasta Szczyrk, co nie wpłynie korzystnie na środowisko (głównie zanieczyszczenie powietrza i wód) oraz odbiór społeczny, zarówno mieszkańców, jak i odwiedzających miasto.

7. ANALIZA I OCENA SKUTKÓW DLA ŚRODOWISKA, KTÓRE MOGĄ WYNIKAĆ Z REALIZACJI PROJEKTOWANEGO PRZEZNACZENIA TERENU, W TYM SKUTKI WPŁYWU NA WALORY PRZYRODNICZE I KRAJOBRAZOWE OBSZARÓW WYSTĘPUJĄCYCH W ZASIĘGU ODDZIAŁYWANIA PRZEDMIOTOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO, ROZWIĄZANIA OCHRONNE.

Wszystkie zapisy planu przeanalizowane zostały, zweryfikowane i w części zmodyfikowane na etapie prac całego zespołu projektowego a przedstawione poniżej zapisy stanowią ich finalny wynik stanowiący często kompromis pomiędzy pierwotnymi założeniami a koniecznością i potrzebą ochrony środowiska i przyrody.

Środowisko (ogólnie)

W ramach §7 ustala się: zakaz realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;

Wody powierzchniowe i podziemne

Zadbane o ochronę wód powierzchniowych i wód podziemnych poprzez wprowadzenie ustaleń :

- nakaz utwardzania dróg, placów i parkingów w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem. Ustala się konieczność ochrony gruntów i wód przed zanieczyszczeniem ściekami komunalnymi i ściekami skażonymi substancjami ropopochodnymi – przez zastosowanie infrastruktury technicznej, która ograniczy przedostawanie się zanieczyszczeń do wód i do ziemi z dróg, placów i parkingów, z nakazem oczyszczenia wód

opadowych przed wprowadzeniem do wód i do ziemi, zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi;

- zakaz prowadzenia działalności powodującej zanieczyszczenie wód podziemnych;

Wprowadzono informację, iż:

obszar planu znajduje się w granicach lokalnego zbiornika wód podziemnych „Zbiornik warstw Godula (Beskid Śląski)” – dawny Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 348. Ochrona zasobów wodnych zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie infrastruktury technicznej ustalono:

- odprowadzanie ścieków sanitarnych:

- a) do ogólnie miejskiej kanalizacji sanitarnej,
- b) do szczelnych osadników opróżnianych okresowo,
- c) do indywidualnych oczyszczalni ścieków;

- odprowadzanie wód opadowych i roztopowych:

- a) do kanalizacji deszczowej lub za pomocą indywidualnych rozwiązań, z uwzględnieniem ustaleń zawartych §7 pkt. 4,
- b) dopuszczenie wtórnego wykorzystania wód deszczowych;

Zapisy ochronne przyczynią się do zachowania dobrego stanu czystości wód.

Odpowiednio prowadzona gospodarka odpadami i ściekami zapobiega zanieczyszczeniom mogących przenikać do wód powierzchniowych i podziemnych.

Nie wprowadzanie w obręb miasta całego ruchu komunikacyjnego (ograniczenie go) służyć będzie ochronie wód powierzchniowych i podziemnych, poprzez ograniczenie zanieczyszczeń spływających do gruntu z powierzchni dróg.

Powietrze atmosferyczne

Wytyczne i ograniczenia dotyczące wprowadzania do powietrza atmosferycznego substancji regulują szczegółowo przepisy odrębne z zakresu ochrony środowiska, które nie są przedmiotem planu miejscowego. Badania kontrolne przeprowadzane są za pomocą sieci monitoringowej oraz poprzez dodatkowe badania WIOŚ.

Wprowadzenie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie będzie miało negatywnego wpływu na stan powietrza atmosferycznego. Ogrzewane będą jedynie pomieszczenia techniczne, stanowiące znikomy procent powierzchni obiektu.

Natomiast znaczącej poprawie stanu powietrza atmosferycznego w mieście Szczyrk służyć będzie nie wprowadzanie w obręb miasta całego ruchu komunikacyjnego (ograniczenie go, poprzez zatrzymanie pojazdów części przyjeżdżających do miasta turystów na realizowanym parkingu).

Z uwagi na położenie projektowanego obiektu w skrajnej (południowej) części doliny, jego realizacja nie powinna mieć dużego wpływu na warunki przewietrzania.

W uchwale:

ustala się zastosowanie do celów grzewczych i technologicznych systemów nieuciążliwych dla otoczenia, opartych na najlepszych technikach;

Klimat akustyczny środowiska

Nie prognozuje się, że wystąpienia w omawianym terenie innych źródeł hałasu niż te związane bezpośrednio z ruchem komunikacyjnym pojazdów w obrębie nowoprojektowanego parkingu.

Zatrzymanie części potoku ruchu komunikacyjnego służyć będzie poprawie klimatu akustycznego w obrębie miasta.

Niewielki powierzchniowo teren MN/U wyznaczony w planie podlega ochronie przed hałasem.

W uchwale:

w zakresie ochrony przed hałasem ustala się zakaz przekraczania dopuszczalnych norm hałasu na terenach akustycznie chronionych, tj. na terenie oznaczonym symbolem MN/U - jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych.

Równocześnie obowiązują przepisy odrębne, takie jak nakaz ograniczenia uciążliwości do granic działki, do której inwestor posiada tytuł prawny.

Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

Na obszarze objętym planem nie występują elementy ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

Jakość życia i zdrowie ludności

Ochronie zdrowia ludzi służą m.in. zapisy:

- zakaz realizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- zastosowanie do celów grzewczych i technologicznych systemów nieuciążliwych dla otoczenia, opartych na najlepszych technikach;

- zakaz przekraczania dopuszczalnych norm hałasu na terenach akustycznie chronionych, tj. na terenie oznaczonym symbolem MN/U - jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych.
- nakaz wyznaczenia miejsc parkingowych przeznaczonych na postój pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, stosownie do przepisów odrębnych.

Elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące

W terenie objętym planem znajduje się stacja transformatorowa – główny punkt zasilający oraz energetyczne linie napowietrzne. Dopuszcza się także ich realizację.

Zagrożenie promieniowaniem niejonizującym może być stosunkowo łatwo wyeliminowane lub ograniczone pod warunkiem zapewnienia odpowiedniej separacji przestrzennej człowieka od pól przekraczających określone wartości graniczne. Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych ustalono dla: terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową, miejsc dostępnych dla ludności.

Krajobraz

Zmiana planu wprowadzi do obszaru zmianę widokowo-krajobrazową, w postaci obiektu kubaturowego o wysokości do 20 m, który powstanie w miejsce dotychczasowego kempingu.

Ustalono linię zabudowy maksymalnie oddaloną od ul. Granicznej, jednak w sposób pozwalający na realizację zamierzenia.

Fragmentarycznie obszar jest zainwestowany zabudową mieszkaniową jednorodzinną. Wschodnia część obszaru to istniejąca stacja rozdzielcza sieci elektroenergetycznej.

W celu ochrony krajobrazu ustalono m.in.:

- ograniczenia w postaci wskaźników: intensywności zabudowy, maksymalnej pow. zabudowy (70% pow. działki budowlanej), minimalnej pow. biologicznie czynnej (10% pow. działki budowlanej), maksymalną wysokość budynków (20 m). Należy dodać, że powyższe skrajne parametry dotyczą funkcji przeważającej dla terenu – parkingu wielopoziomowego.
- nieprzekraczalne linie zabudowy.

Ochrona przyrody, ochrona różnorodności biologicznej, powiązania z obszarami przyrodniczo-cennymi i oddziaływanie na te obszary

W roku 1992 Polska podpisała Konwencję o różnorodności biologicznej, którą ratyfikowała w 1996r. Wdrażanie konwencji w kraju koordynuje Departament Ochrony Przyrody Ministerstwa Środowiska. Opracowana została Krajowa strategia ochrony i zrównoważonego rozwoju użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Programem działań na lata 2007-2013. Zatwierdzono ją uchwałą 270/2007 Rady Ministrów z dnia 26 października 2007r. Priorytety Konwencji zostały zapisane w różnorodnych dokumentach o charakterze strategicznym. Dokumentem o charakterze nadrzędnym jest strategia „Polska – 2025 długookresowa strategia trwałego i zrównoważonego rozwoju”.

Ochrona różnorodności biologicznej jest podstawą do tworzenia sieci obszarów NATURA 2000. Realizacja celu odbywa się poprzez tworzenie obszarów chronionych, utrzymywanie i zagospodarowanie zgodnie z wymaganiami ekologicznymi siedlisk w strefach chronionych i poza nimi, odtwarzanie zniszczonych biotopów oraz tworzenie biotopów.

Przewiduje się, że realizacja zapisów planu nie wpłynie niekorzystnie na przyrodę, zachowanie różnorodności przyrodniczej i na funkcjonowanie i integralność obszarów Natura 2000 oraz stan istniejących w sąsiedztwie planu terenów objętych ochroną prawną w postaci form ochrony przyrody a także obszarów cennych przyrodniczo, proponowanych do objęcia ochroną.

Obszar planu jest objęty obszarową formą ochrony przyrody oraz ochrony krajobrazu w postaci otuliny Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego. Sąsiaduje bezpośrednio od południa z lasami Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego.

W uchwale:

- ustalono minimalną powierzchnię biologicznie czynną i maksymalną powierzchnię zabudowy a także wysokość budynków.

Oddziaływania skumulowane

Obszar opracowania znajduje się w Szczyrku. To teren dotychczas zainwestowany. Przeważającą część stanowi stary kemping. Część wschodnia to stacja transformatorowa a niewielki fragment stanowi istniejąca zabudowa mieszkalna. Teren położony jest bezpośrednio przy drodze gminnej. Obecnie znaczna część porośnięta jest zielenią, stanowiącą samosiejki.

Miasto Szczyrk ma charakter rekreacyjno – turystyczny. Realizacja parkingu będzie spójna z tą funkcją.

Zainwestowanie spowodowane realizacją planu nie powinno (nie przewiduje się) oddziaływać poza granice nieruchomości. Jednak należy mieć na uwadze (na etapie realizacji inwestycji) obszar MN/U, który należy do terenów chronionych akustycznie a sąsiaduje bezpośrednio z projektowanym parkingiem.

Nie przewiduje się znaczącego, skumulowanego z innymi przedsięwzięciami na terenie miasta Szczyrk, oddziaływania planu na środowisko przyrodnicze.

Prognozuje się, że realizacja projektu nie spowoduje wystąpienia oddziaływań skutkujących ograniczeniami funkcji sąsiednich terenów.

Rozwiązania ochronne, w formie propozycji zapisów, zostały określone w trakcie prac nad niniejszą prognozą. Mają one swoje odzwierciedlenie bezpośrednio w zapisach uchwały.

8. PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004R, O OCHRONIE PRZYRODY.

Celem planu jest ustalenie takich zasad zabudowy i zagospodarowania terenu, które pozwolą na wykorzystanie terenu w przewadze dla nowoprojektowanej funkcji parkingu wielopoziomowego dla potrzeb funkcji turystyczno-rekreacyjno-sportowej, charakterystycznej dla miasta Szczyrk. Równocześnie celem jest ustalenie zasad, które pozwolą w ograniczony sposób ingerować w wartości krajobrazowe i przyrodnicze. Ustalenia zmiany planu realizują ten cel, mimo wprowadzania w obszar obiektu kubaturowego.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Prognozuje się, że proponowane w projekcie planu funkcje terenu i jego zagospodarowanie nie wpłyną niekorzystnie na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 i ich integralność.

10. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Cele ochrony środowiska dla poszczególnych szczebli zostały zapisane w wielu dokumentach i przepisach. Poniżej wspomniano o najbardziej istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu.

Aktualny zakres regulacji przepisów z zakresu ochrony środowiska w Unii Europejskiej został określony w Traktacie amsterdamskim (art. 174-176 zawarte w tytule XIX części III TWE). Traktat z Nicei nie wprowadził tutaj istotnych zmian. We wspólnej polityce ochrony środowiska WE największy nacisk położono na zapobieganie zanieczyszczeniom i szkodom oraz ich ograniczanie, a także na ochronę i odnowę zasobów. Do pierwszej grupy zaliczono zwalczanie zanieczyszczenia wód i atmosfery, walkę ze szkodami powodowanymi przez produkty chemiczne oraz walkę z hałasem. Do drugiej grupy zaliczono właściwe zagospodarowanie odpadów, ochronę dziedzictwa przyrodniczego oraz poprawę warunków życia.

Ramy strategicznej polityki wspólnotowej na okres 10 lat w zakresie ochrony środowiska, ustanowionym przez Unię Europejską określa VII Program Działań Wspólnoty Europejskiej w Zakresie Środowiska Naturalnego: „Dobrze żyć w granicach naszej planety”, przyjęty 20 listopada 2013r. (decyzja nr 1386/2013/UE).

Proponowany program opiera się na istotnych osiągnięciach 40 lat polityki ochrony środowiska UE i kilku ostatnich dokumentach strategicznych w tej dziedzinie, w tym: *Europa efektywnie Korzystająca z Zasobów*, *Strategii UE na rzecz Różnorodności Biologicznej do 2020* i *Unijnego Planu działań na rzecz Gospodarki Niskoemisyjnej*.

Program, określa strategiczne plany kształtowania polityki w zakresie środowiska z dziewięcioma priorytetowymi celami, które mają zostać osiągnięte do 2020:

1. ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii;
2. przekształcenie Unii w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną;
3. ochrona obywateli Unii przed związanymi ze środowiskiem obciążeniami i zagrożeniami dla zdrowia i dobrostanu;
4. maksymalizacja korzyści płynących z prawodawstwa Unii w zakresie ochrony środowiska;
5. poprawa dowodów stanowiących podstawę polityki ochrony środowiska;
6. zabezpieczenie inwestycji na rzecz polityki ochrony środowiska i przeciwdziałania zmianie klimatu i urealnieniu cen;
7. poprawa uwzględniania aspektu ochrony środowiska i zwiększeniu spójności polityki;
8. wspieranie zrównoważonego charakteru miast Unii;
9. zwiększenie efektywności Unii w przeciwdziałaniu regionalnym i globalnym wyzwaniom w zakresie ochrony środowiska.

Cele te powinny zostać powiązane z celami strategii „Europa 2020” na różnych poziomach sprawowania władzy i w każdym wypadku z uwzględnieniem zasady pomocniczości, min. w zakresie:

- ograniczenia emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 20%;

- zagwarantowania, że do 2020 r. 20% zużycia energii będzie pochodziło z odnawialnych źródeł energii;
- ograniczenia, dzięki poprawie efektywności energetycznej, zużycia energii pierwotnej o 20%.

Na szczeblu lokalnym powinien on stawiać sobie ambitniejsze cele, rozciągając oddziaływanie na inne obszary inicjatywy przewodniej „Europa efektywnie korzystająca z zasobów”, takie jak: różnorodność biologiczna, zrównoważone środowisko miejskie, użytkowanie gruntów, gospodarowanie odpadami i zasobami wodnymi oraz zanieczyszczenie powietrza, adaptacja do zmian klimatu. Unia Europejska forsuje potrzebę przygotowań do adaptacji. W czerwcu 2007r. opublikowano tzw. „zielony” dokument UE dotyczący adaptacji do konsekwencji zmian klimatu.

VII Program zawiera **wizję na rok 2050**, w którym to roku obywatele mają się cieszyć dobrą jakością życia, z uwzględnieniem ekologicznych ograniczeń planety, w gospodarce nic się nie marnuje, różnorodność biologiczna jest przywracana, a niskoemisyjny wzrost - oddzielony od zużycia zasobów - wyznacza drogę rozwoju globalnego.

Spośród uregulowań UE o istotnym znaczeniu w kontekście zmian klimatycznych są: Ramowa Dyrektywa Wodna UE, zobowiązująca kraje członkowskie do zapewnienia dobrej jakości wód w UE do końca 2015 oraz Dyrektywa Powodziowa UE która wymusza ocenę ryzyka powodzi, stworzenie map ryzyka i potencjalnych strat, i przygotowanie działań w kierunku „gospodarowania” ryzykiem powodziowym.

Podstawowym aktem transponującym do polskiego prawodawstwa zapisy Dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego z Rady z dnia 23 października 2000r. jest ustawa z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne. Główne cele Ramowej Dyrektywy Wodnej (RDW) zostały określone jako:

- niepogarszanie stanu czystości wód,
- dobry stan wód w 2015 roku; dobry stan ekologiczny i chemiczny dla wód powierzchniowych, dobry stan chemiczny ilościowy dla wód podziemnych,
- spełnienie wymagań specjalnych, zawartych w innych unijnych aktach prawnych i polskim prawie, w odniesieniu do obszarów chronionych,
- zaprzestanie lub stopniowe wyeliminowanie zrzutu substancji priorytetowych do środowiska lub ograniczone zrzuty tych substancji.

RDW reguluje kwestie dotyczące zarządzania i planowania zasobami wodnymi, wskazując w jaki sposób i w jakich ramach czasowych należy opracować i wdrożyć właściwe dokumenty, przy czym dokumentem podstawowym, obrazującym całość cyklu planistycznego ma być plan gospodarowania wodami (PGW) w dorzeczu. Termin opracowania przez państwa członkowskie planów gospodarowania wodami dla obszarów dorzeczy został wyznaczony na koniec 2009r.

Ustalenia zawarte w planach gospodarowania wodami, a zwłaszcza realizacja działań z zakresu programu wodno-środowiskowego kraju, podsumowanych w tych dokumentach, powinny pozwolić na osiągnięcie celów środowiskowych ustalonych dla części wód do roku 2015, z dopuszczeniem pewnych odstępstw czasowych, bądź wymagań względem celów, tam gdzie zostanie to uznane za konieczne. „Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” zatwierdzony został na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 22.02.2011r. (MP Nr 49 poz.549).

Za realizację zadań w regionach wodnych odpowiedzialny jest dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej. **Obszar miasta Szczyrk zawiera się w obszarze działania RZGW Kraków.**

13 grudnia 2011 roku Rada Ministrów uchwaliła „Koncepcję Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030”, opublikowaną w Dzienniku Urzędowym RP w dniu 27 kwietnia 2012r.

Jako główny, nadrzędny cel polityki przestrzennej przyjmuje się **efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągania ogólnych celów rozwojowych – konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa oraz spójności w wymiarze społecznym, gospodarczym i terytorialnym w długim okresie.**

Cel główny obejmuje kilka celów polityki przestrzennej:

1. Podwyższenie konkurencyjności głównych ośrodków miejskich Polski w przestrzeni europejskiej poprzez ich integrację funkcjonalną przy zachowaniu policentrycznej struktury systemu osadniczego sprzyjającej spójności.
2. Poprawa spójności wewnętrznej i terytorialne równoważenie rozwoju kraju poprzez promowanie integracji funkcjonalnej, tworzenie warunków dla rozprzestrzeniania się czynników rozwoju wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich oraz wykorzystanie potencjału wewnętrznego wszystkich terytoriów.
3. Poprawa dostępności terytorialnej kraju w różnych skalach przestrzennych poprzez rozwijanie infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej.
4. Kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski.
5. Zwiększenie odporności struktury przestrzennej na zagrożenia naturalne i utratę bezpieczeństwa energetycznego oraz kształtowanie struktur przestrzennych wspierających zdolności obronne państwa.
6. Przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego.

Główne wyzwania z zakresu osiągnięcia i utrzymania wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski:

- zaspokojenia bieżących potrzeb rozwojowych społeczeństwa w drodze najmniejszych konfliktów ekologicznych i społecznych,
- zabezpieczenia możliwości dalszego rozwoju społeczno-gospodarczego w oparciu o zachowane w dobrym stanie zasoby naturalne, kulturowe i lokalne walory środowiska,

- zapewnienia racjonalnego powiązania rozwoju społeczno-gospodarczego z ochroną zasobów wodnych i ich dostępnością,
- zapewnienia bezpieczeństwa poprzez podjęcie działań na rzecz ograniczenia ryzyka powodziowego oraz zagrożenia skutkami suszy,
- zapewnienia ciągłości i możliwości rozwoju na wielu obszarach Polski przez skuteczną ochronę złóż kopalin (w tym wód leczniczych, termalnych i solanek) przed nieracjonalną i nielegalną eksploatacją.

Konieczne działania:

1. Integracja działań w zakresie funkcjonowania spójnej sieci ekologicznej kraju jako podstawa ochrony najcenniejszych zasobów przyrodniczych i krajobrazowych,
2. Przeciwdziałanie fragmentacji przestrzeni przyrodniczej,
3. Wprowadzenie gospodarowania krajobrazem zgodnie z zapisami Europejskiej Konwencji Krajobrazowej,
4. Racjonalizacja gospodarowania ograniczonymi zasobami wód powierzchniowych i podziemnych kraju, w tym zapobieganie występowaniu deficytu wody na potrzeby ludności i rozwoju gospodarczego,
5. Osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu i potencjału wód i związanych z nimi ekosystemów,
6. Zmniejszenie obciążenia środowiska powodowanego emisjami zanieczyszczeń do wód, atmosfery i gleby,
7. Zabezpieczenie cennych gospodarczo złóż kopalin i zwiększenie wykorzystania surowców wtórnych.

W odniesieniu do zagadnień planowania przestrzennego na szczególną uwagę zasługują następujące dokumenty rekomendacyjne dla KPZK:

- „Konsekwencje zmian klimatycznych dla przemian w zagospodarowaniu przestrzennym kraju – rekomendacje dla KPZK” Autor: prof. dr hab. Leszek Starki, prof. dr hab. Zbigniew W. Kundzewicz,
- „Przyrodnicze aspekty zagospodarowania przestrzennego kraju - przesłanki i rekomendacje dla KPZK”. Autor: dr hab. Marek Degórski
- „Gospodarka wodna w kontekście przestrzeni kraju–rekomendacje dla KPZK”. Autor prof. dr hab. Inż. Elżbieta Nachlik.

Z ekspertyzy prof. dr hab. Leszka Starka i prof. dr hab. Zbigniewa W. Kundzewicza pt. „Konsekwencje zmian klimatycznych dla przemian w zagospodarowaniu przestrzennym kraju – rekomendacje dla KPZK. Ekspertyza dla Ministerstwa Rozwoju Regionalnego” Warszawa-Kraków-Poznań, listopad 2007r. wynika m.in., iż niezbędna jest adaptacja do konsekwencji zmian klimatu we wszystkich sektorach a przede wszystkim w takich jak: planowanie przestrzenne, gospodarka wodna, rolnictwo, transport, energetyka, leśnictwo, zdrowie publiczne, turystyka, itd. Ekspertyza zawiera także wskazania dla gospodarki przestrzennej w różnych regionach przyrodniczych Polski, przy czym obszar, w którym położone jest miasto Szczyrk zaliczony został do obszarów górskich, dla których autor ekspertyzy sprecyzował następujące wskazania:

„Obszary górskie muszą być szczególnie nastawione na ochronę przed wzrostem częstotliwości zdarzeń ekstremalnych (głównie opadów atmosferycznych), odbijających się w katastrofalnych powodziach, osuwiskach, powalach lasów. Niezbędna jest przebudowa składu gatunkowego zbiorowisk leśnych i wzrost ich arealu przy równoczesnym maksymalnym ograniczeniu gruntów ornych na korzyść użytków zielonych, sadów, a na pogórzach nawet winnic (przy wzroście temperatur). Równolegle należy ograniczać gęstość dróg przyspieszających powierzchniowy spływ wody (fale powodziowe), zatrzymywać wody gruntowe, a meliorować jedynie stoki osuwiskowe zagrażające budownictwu i infrastrukturze (Starkel i in. 2007). Należy rozważyć podjęcie budowy dalszych zbiorników retencyjnych. Należy wycofać się z budowania na terenach przykrytych i ze stromych stoków (groźba osuwisk). Wypoczynek i turystyka winny być ukierunkowane na sezony letnie, m.in. w związku z ograniczeniem sportów zimowych przy efemerycznym zaleganiu pokrywy śnieżnej w wysokościach poniżej 600-800m n.p.m. (nieopłacalność wyciągów narciarskich.” Poniżej, z ww. ekspertyzy przywołano rysunek przedstawiający Główne zagrożenia dla gospodarki przestrzennej i elementy ochrony środowiska w różnych regionach Polski.

Ww. ekspertyza wskazuje także konieczność optymalizacji sposobu funkcjonowania przestrzennego pozwalającego zarówno lepiej przeciwdziałać zmianom klimatu, jak i zabezpieczyć się przed niekorzystnymi jego zmianami. Adaptacja do konsekwencji zmian klimatu na poziomie krajowym wymaga zwłaszcza poprawy systemów osłony przed klęskami żywiołowymi (osuwiska, susze, powodzie, fale upałów, pożary, plagi, epidemie). Przewiduje się przygotowanie strategii na poziomie europejskim i krajowym.

W lutym 2009r. ukazał się „Eksperski projekt Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju do roku 2033”, opracowany przez Zespół Ekspertów Naukowych do spraw Zagospodarowania Przestrzennego Kraju. Idea KPZK opiera się na ustrojowej zasadzie zrównoważonego, trwałego rozwoju. Identyfikuje obszary problemowe o znaczeniu krajowym (Polska Wschodnia i konurbacja górnośląska) oraz międzywojewódzkim. Wśród dziewięciu obszarów problemowych o znaczeniu międzywojewódzkim wymieniono Karpaty obejmujące województwa: śląskie, małopolskie, podkarpackie. Zasadnicze problemy to: erozja gleb, zagrożenia osuwiskowe, presja urbanistyczna i turystyczna, oraz konflikty ochrony przyrody i krajobrazu, deficyt wody i zagrożenia powodziowe a także słaba dostępność regionów turystycznych.

W roku 2008 Minister Środowiska sporządził dokument strategiczny wskazujący główne cele i najważniejsze priorytety polityki ekologicznej RP w najbliższych 4-8 latach, pt. „Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016.”, w którym do najbardziej istotnych priorytetów zaliczono:

- działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju,
- przystosowanie do zmian klimatu,
- ochronę różnorodności biologicznej.

Uchwałą Rady Ministrów z dnia 10 listopada 2009r. przyjęta została **Polityka energetyczna Polski do 2030 roku**. W ramach zobowiązań ekologicznych Unia Europejska wyznaczyła na 2020 rok cele ilościowe, tzw. „3x20%”, tj. zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych o 20% w stosunku do roku 1990, zmniejszenie zużycia energii do 20% w porównaniu z prognozami UE na 2010r., zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii do 20% całkowitego zużycia w UE, w tym zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii w transporcie do 10%. W grudniu 2008r. został przyjęty przez UE pakiet klimatyczno-energetyczny, w którym ustalone zostały konkretne narzędzia prawne realizacji ww. celów.

Cele ochrony środowiska uwzględniono w przedmiotowym projekcie planu zagospodarowania przestrzennego stosownie do jego zawartości i stopnia projektowanego dokumentu. Przejawia się to m.in. we wprowadzeniu odpowiednich funkcji oraz zapisów ochronnych.

Ocenia się, że w projekcie planu uwzględniono cele ochrony środowiska ustanowione na wyższych, niż lokalny, szczeblach.

11. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Realizacja projektu zmiany planu nie spowoduje transgranicznych oddziaływań na środowisko, pod warunkiem zastosowania się do zawartych w planie zasad oraz przepisów odrębnych.

12. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE

Do omawianego projektu nie wykonywano projektu dotyczącego wariantowych rozwiązań.

Realizacja zmiany planu jest wynikiem uwzględnienia priorytetowych potrzeb miasta Szczyrk dotyczących realizacji parkingu, służącego istniejącej i rozwijającej się funkcji turystyczno-sportowo-rekreacyjnej miasta a tym samym udrożnieniu komunikacyjnemu miasta oraz zmniejszeniu zanieczyszczenia powietrza oraz wód. Realizacja parkingu wymaga zmiany ustaleń obowiązującego planu miejscowego. W tym przypadku decyzja o przystąpieniu do zmiany planu jednoznacznie determinuje jego ustalenia. Dołożono starań o zminimalizowanie negatywnego wpływu na środowisko.

13. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Skutki realizacji postanowień Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Szczyrk oraz planów zagospodarowania przestrzennego są analizowane i oceniane w trybie przepisów art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w ramach tzw. „Oceny aktualności studium i planów miejscowych” wg. przyjętej częstotliwości. Proponuje się utrzymanie dotychczasowej częstotliwości wykonywania oceny.

Ustawa o Inspekcji Ochrony Środowiska wprowadziła Państwowy Monitoring Środowiska - będący jednolitym system pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska, realizowanym zgodnie z wieloletnimi programami państwowego monitoringu środowiska. Programy opracowane przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska są zatwierdzane przez Ministra Środowiska.

Celem PMŚ, zgodnie z art. 25 ust. 3 ww. ustawy, jest wspomaganie działań na rzecz ochrony środowiska poprzez systematyczne informowanie organów administracji i społeczeństwa o:

- jakości elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska określonych przepisami oraz obszarach występowania przekroczeń tych standardów;
- występujących zmian jakości elementów przyrodniczych i ich przyczynach, w tym powiązaniach przyczynowo-skutkowych występujących pomiędzy emisjami i stanem elementów przyrodniczych.

System Państwowego Monitoringu Środowiska z mocy ustawy koordynowany jest przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska: sieci krajowe i regionalne przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska; sieci lokalne przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska.

Informacje wytworzone w ramach PMŚ wykorzystywane są do celów monitorowania skuteczności działań i strategicznego planowania w zakresie ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju na wszystkich poziomach zarządzania.

Badaniami monitoringowymi objęty jest także powiat bielski, co wydaje się wystarczające.

14. PODSUMOWANIE I STRESZCZENIE

Niniejsza prognoza stanowi jeden z elementów strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektu zmiany planu zagospodarowania przestrzennego. Została sporządzona zgodnie z wymogami

obowiązujących przepisów a przede wszystkim ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. W okresie sporządzania niniejszej prognozy nie było przepisów wykonawczych dotyczących prognozy oddziaływania na środowisko do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

W wyniku prac nad niniejszą prognozą zweryfikowano wiele z potencjalnych zapisów uchwały, tak by projekt planu spełniał zasady ochrony środowiska.

Teren planu to obszar dotychczas zainwestowany. Przeważającą część stanowi stary kamping. Część wschodnia to stacja transformatorowa. Teren położony jest bezpośrednio przy drodze gminnej (ul. Graniczna). Obecnie znaczna część porośnięta jest zielenią, stanowiącą samosiejki.

W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk teren objęty projektem zmiany planu miejscowego położony jest w **terenie budowlanym i wskazanym pod zabudowę i terenie planowanym pod zabudowę wg. miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Miasta Szczyrk z roku 1994 / obszarów trwale zabudowanych o funkcjach mieszkaniowo – usługowych, wyznaczonych do adaptacji i rozbudowy.**

Niniejszy projekt planu nie narusza zapisów obowiązującego studium.

Do projektu planu wykonano niniejszą prognozę oddziaływania na środowisko. Informacje zawarte w prognozie zostały opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko projektu niniejszego miejscowego zagospodarowania przestrzennego został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Katowicach oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Żywcu.

Prognoza oddziaływania na środowisko w kolejnych rozdziałach zawiera:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje dotyczące analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.

Ponadto określa, analizuje i ocenia:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- przewidywane znaczące oddziaływania, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne – z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Głównym celem projektu planu jest umożliwienie realizacji gminnej inwestycji – parkingu wraz z dworcem autobusowym oraz usługami towarzyszącymi a także infrastrukturą. Parking służyć będzie głównie obsłudze funkcji rekreacyjno-sportowej charakterystycznej dla miasta oraz stanowiącej główny cel strategii rozwoju Szczyrku. Dodatkowo planem objęte są: rozdzielcza elektroenergetyczna stacja transformatorowa oraz fragmentarycznie występujący obiekt mieszkalny.

Analiza stanu środowiska i uwarunkowań ekofizjograficznych została zamieszczona w rozdziałach: 4, 5, 6 niniejszej prognozy. Na ich podstawie sporządzono wytyczne do projektu zmiany planu. Do najbardziej istotnych zaliczono:

- konieczność ochrony czystości wód podziemnych i powierzchniowych,
- konieczność ochrony powietrza atmosferycznego.

Potencjalne znaczące skutki dla środowiska związane z realizacją ustaleń planu miejscowego, w tym parkingu nie powinny wystąpić. Jako rozwiązanie ochronne przed potencjalnymi uciążliwościami, w planie wprowadzono odpowiednie nakazy i zakazy.

Ocena skutków dla środowiska, które mogą wynikać z realizacji projektowanego przeznaczenia terenu, w tym skutki wpływu na walory przyrodnicze i krajobrazowe obszarów występujących w zasięgu oddziaływania przedmiotowej zmiany planu zagospodarowania przestrzennego, a także rozwiązania ochronne omówiono w rozdziale 7.

W prognozie pozytywnie oceniono przyjęte w projekcie planu rozwiązania minimalizujące negatywne dla środowiska przyrodniczego i ludzi skutki dopuszczenia zmian na badanym obszarze. Stwierdzono także, że zapisy planu zostały tak sformułowane, aby wymogi w nich zawarte uwzględniały istniejące wymagania przyrodnicze i były zgodne z aktualnie obowiązującymi przepisami w zakresie ochrony środowiska i ochrony przyrody.

Problemy ochrony środowiska występujące na obszarze miasta Szczyrk i jego sąsiedztwa opisano w rozdziale 6 niniejszej prognozy. Jednym z nich jest zanieczyszczenie powietrza (głównie pyłem), z którego wynika konieczność podjęcia działań mających na celu ograniczenie tego zjawiska. W planowaniu przestrzennym sytuacja ta wiąże się przede wszystkim z koniecznością zachowania aktualnego systemu przewietrzania. W tym przypadku realizacja ustaleń zmiany planu zagraża nieznacznie ograniczeniu przewietrzania, z uwagi na wprowadzanie obiektu kubaturowego. Jednak ograniczenie jego wysokości powinno być wystarczające.

W prognozie omówiono cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz sposoby, w jakich te cele i problemy zostały uwzględnione (rozdział 10). Z dokumentów rangi międzynarodowej, wspólnotowej, a także krajowej wynika, iż ostatnim i priorytetowym celem ochrony środowiska jest ochrona klimatu, walka ze zmianami klimatycznymi i potrzeba przygotowań do adaptacji do konsekwencji zmian klimatycznych. W okresie prac nad projektem planu zagadnienie to nie znalazło jeszcze odzwierciedlenia w strategiach szczebla wojewódzkiego i gminnego. Brak jest także umocowań prawnych tworzących podwaliny do realizacji tego celu polityki Unii Europejskiej. Jest to jedno z najważniejszych i najtrudniejszych wyzwań ostatnich czasów. Ochrona klimatu w planowaniu przestrzennym przejawia się np. w ustaleniach dotyczących przebiegu dróg i organizacji komunikacji, wyposażeniu terenów w odpowiednią infrastrukturę techniczną (przede wszystkim kanalizację z odprowadzaniem ścieków do istniejących oczyszczalni ścieków, infrastrukturę gazowniczą, ciepłowniczą i energetyczną, odpowiednią gospodarkę odpadami), zachowania systemu przewietrzania miasta, ochrony zasobów wód podziemnych i powierzchniowych, a także ustaleniu odpowiednich wielkości powierzchni biologicznie czynnych.

W niniejszym opracowaniu wykazano, iż proponowane w projekcie planu funkcje terenu i jego zagospodarowanie nie będą niekorzystnie oddziaływać na klimat, na obszary cenne przyrodniczo, w tym na obszary Natura 2000 i ich integralność) oraz inne ustanowione i proponowane formy ochrony przyrody, które znajdują się w mieście Szczyrk i w jego sąsiedztwie.

Realizacja ustaleń planu nie spowoduje także powstania źródeł zanieczyszczeń środowiska powodujących negatywne oddziaływanie na ludzi i ich zdrowie i powstania istotnych źródeł zanieczyszczeń środowiska o zasięgu transgranicznym.

Nie przewiduje się negatywnych oddziaływań na środowisko wywołanych realizacją ustaleń projektu planu. Wprowadzono możliwe do realizacji ograniczenia i zasady, sprzyjające ochronie środowiska, biorąc pod uwagę rangę inwestycji gminnej, z punktu widzenia poprawy funkcjonowania ruchu komunikacyjnego w mieście, służącej poprawie wizerunku, ułatwieniu funkcjonowania mieszkańcom oraz ochrony akustycznej i powietrza atmosferycznego.

Ocenia się, iż dzięki uwzględnieniu i przyjęciu w projekcie planu wniosków płynących z przeprowadzonych analiz, określeniu potencjalnych zagrożeń i w konsekwencji przyjęciu i wpisaniu do zmiany planu rozwiązań oraz środków ochronnych ograniczających możliwość wystąpienia znaczących negatywnych oddziaływań – wpisaniu szeregu zakazów i nakazów umożliwiających ich wyeliminowanie, bądź skuteczne ograniczenie, ustalenia zmiany planu nie spowodują zwiększenia uciążliwości dla środowiska, przyrody i zdrowia ludzi, tak w obrębie terenu będącego przedmiotem planu, jak i na terenach sąsiednich. Inwestorzy i użytkownicy terenu poza obowiązkami wynikającymi z przepisów odrębnych będą bowiem zobligowani do przestrzegania wszystkich obowiązków w nich ustalonych. Efektem winna być gwarancja, że inwestycja nie pogorszy stanu środowiska.

15. WYKAZ PRZEPISÓW PRAWNYCH, DOKUMENTÓW I MATERIAŁÓW ŹRÓDŁOWYCH

Materiały dokumentacyjne i źródłowe

- 1) „Opracowanie ekofizjograficzne Miasta Szczyrk” (ARCHIMEDES, Bielsko – Biała sierpień 2017),
- 2) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Szczyrk,
- 3) „Prognoza oddziaływania na środowisko Planu Urzędnia Lasu Nadleśnictwa Bielsko na okres gospodarczy od 1 stycznia 2008r. do 31 grudnia 2017r. wg stanu na 01.01.2010r” (BULiGL, 2009),
- 4) Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Śląskiego do roku 2015
- 5) „Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2008 – 2033. Tezy i założenia”,
- 6) „Ekspercki projekt Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju do roku 2033”,
- 7) „Polityka ekologiczna państwa w latach 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016”, przyjęta uchwałą Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 maja 2009r.,
- 8) „Ekspertyza hydrologiczna zagrożeń powodziowych na obszarze miasta Szczyrk” (Towarzystwo Urbanistów Polskich – Zakład Planowania Przestrzennego w Katowicach, 1998r.),
- 9) „Studium określające granice obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią dla terenów nieobwałowanych w zlewni Soły” (RZGW w Krakowie, 2004r.),
- 10) „Korytarze ekologiczne w województwie śląskim - koncepcja do planu zagospodarowania przestrzennego województwa – etap I” Parusel, Skowrońska, Wower, Katowice 2007,

- 11) „Dokumentacja do projektu planu ochrony Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego” (Krameko, Kraków, 2008),
- 12) „Projekt korytarzy ekologicznych łączących europejską sieć Natura 2000 w Polsce” (Jędrzejewski i in., 2005),
- 13) Osobliwości szaty roślinnej województwa bielskiego”, L. Bernacki, A. Blarowski, Z. Wilczek, Poznań 1998r.
- 14) „Przyroda Beskidu Śląskiego”, A. Blarowski, Poznań 1998r.
- 15) „Nietoperze Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego-poradnik ochrony” (R. Mysłajek, S. Nowak, K. Kurek, 2008r.),
- 16) „Uwarunkowania przyrodnicze w planowaniu przestrzennym”, K. Dubel, Białystok 2000r.
- 17) „Fizjografia urbanistyczna”, A. Szponar, Warszawa 2003r.,
- 18) „Program małej retencji dla województwa śląskiego – projekt”, Województwo Śląskie, Katowice wrzesień 2005r.,
- 19) „Stan środowiska w województwie śląskim w 2016r.” Katowice, 2017r. Inspekcja Ochrony Środowiska - Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Katowicach.
- 20) „Raport o stanie powietrza w województwie śląskim
- 21) J. Kondracki, Geografia fizyczna Polski., Wydawnictwo Naukowe PWN Warszawa, 1978,
- 22) Mapy sozologiczne,
- 23) Strony internetowe instytucji związanych z ochroną środowiska (w tym także przyrody i zdrowia) oraz planowaniem przestrzennym

Ważniejsze przepisy prawne

1. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519),
2. Ustawa z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ((Dz.U. z 2017r. poz.1073 z późn.zmianami),
3. Ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2016r. poz.353 z późn. zmianami),
4. Ustawa z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz.U. z 2015r. poz. 1777),
5. Ustawa z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2015r. poz.1774 z późn. zmianami),
6. Ustawa z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz.U. z 2015r. poz. 2126)
7. Rozporządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz.U. z 1959r. nr 52 poz. 315)
8. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2016 poz. 2134 z późn. zmianami)
9. Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. (Dz.U. z 2015r. poz.460 z późniejszymi zmianami),
10. Ustawa z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne (Dz.U. z 2017r. poz.1566),
11. Ustawa z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. z 2004r, Nr 121, poz. 1266, z późn. zmianami.
12. Ustawa z dnia 19 grudnia 2008r. o zmianie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U.Nr 237, poz. 1657),
13. Ustawa z dnia 6 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, (Dz.U. z 2015r. poz. 196),
14. Ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz.U. z 2014 poz. 621 z późniejszymi zmianami)
15. Ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz U. z 2016 poz. 961),
16. Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz.U. z 2014 poz. 1789 z późniejszymi zmianami),
17. Ustawa z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (Dz.U. z 2013 poz. 21 z późniejszymi zmianami),
18. Ustawa z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2013 poz. 1399 z późniejszymi zmianami),
19. Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2015r. poz. 139 tekst jednolity),
20. Ustawa z dnia 6 lipca 2001r. o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju (Dz.U. z 2001r. Nr 97, poz. 1051 z późniejszymi zmianami)
21. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002r. w sprawie opracowań ekofizjograficznych (Dz.U. z 2002. Nr 155, poz.1298),
22. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz.U. z 2014r. poz. 1800)
23. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002r. w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. z 2002r. Nr 165, poz. 1359),
24. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu. (Dz. U. z 2012r. poz.1031)
25. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U. z 2016r. poz. 2183)
26. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U. z 2014r. poz. 1409)
27. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz.U. z 2014r. poz. 1408)
28. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymywania tych poziomów (Dz. U. z 2003r. Nr 192, poz. 1883)
29. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014r., poz. 112)
30. Rozporządzenie z dnia 20 czerwca 2007r. w sprawie informacji dotyczących ruchów masowych ziemi (Dz.U.Nr 121, poz. 640),
31. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 kwietnia 2008r. w sprawie kryteriów wystąpienia szkody w środowisku (Dz.U. z 2008r. Nr 82, poz. 501 tekst jednolity)
32. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014r. poz. 1169)
33. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2016r. Poz. 71)
34. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły
35. Uchwała Nr XXXV/617/13 Sejmiku Województwa Świętokrzyskiego z dnia 23 września 2013 r. dotycząca wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Kamiennej,
36. Ramowa Dyrektywa Wodna 2000/60/WE (RDW) z dnia 23 października 2000 r.,
37. Dyrektywa 2007/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dn. 23 października 2007r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim, potocznie zwana Dyrektywą Powodziową.
38. Dyrektywa Rady Parlamentu Europejskiego 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 roku dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 Z 30.5.1991r., str. 40-52 z późn. zm.; Dz. Urz. WE polskie wydanie specjalne z 2004r., rozdz. 15, t.002, str. 26)